

GLEDALIŠKI LIST

KR. NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI

IZHAJA 1., 10., 20. V MESECU

CENA 5 DIN

John Gabriel Borkman.

Tragedija starosti in tudi komedija mladosti je ta drama v zimi. Po gozdu in po gorah leži visok sneg. Reke so okovane z ledom. Snežinke naletavajo. Hiša je zakurjena. Toda duše njih prebivalcev prezebajo. Stresa jih mrzlica prošlih časov, ko so jim vroča čustva nenadoma oledenela pod silo tragične usode. Tako dramo, o zimi človeške dobe je mogel ustvariti tako dovršeno le veliki mojster Ibsen na vrhuncu svoje umetnosti, ko je že dobro vedel, kako izgleda v dušah starajočih se ljudi, če začno ugasli plameni zopet tleti in se hočejo razplamteti, če oči gledajo na prošlo izgubljeno življenje, če ginejo zadnje želje, zadnji upi, če razočarana srca iščejo miru brez tolažbe.

Prošlost in sedanost osvetljujeja v tej drami druga drugo, in v štirih dejanjih, ki sledo v strogo enotnem času, razvija Ibsen vse življenje junakov te drame. Kakor skozi najobčutljivejšo slušalko čujemo vse vibracije in zvoke njih duš v davno prošlih letih, čeravno moremo videti v ozkih mejah oderske časovne in krajevne enotnosti le strogo logični zaključek njih življenske usode. Večeru, ko se drama začne, sledi že Borkmanova smrtna noč. Istega večera odslovi osameli mož svojega edinega zvestega prijatelja; vidi po dolgih letih spet svojo nekdanjo ljubico, zapusti prvič po osmih letih svojo dvorano, da bi se sestal s soprogo, ki stanuje pod njim in katere ni videl že ravno toliko časa. Istega večera zapusti njega in soprogo edini sin z dvema ženskama, ker hoče v naivnem mladostnem egoizmu »živeti, živeti — ne delati in se ne žrtvovati«. Vsi ti dogodki se zgostijo pred našimi očmi tembolj, ker čutimo, da so se pripravljali že desetletja in da mora izbruhniti usodna kriza še to zimsko noč.

Bančni ravnatelj John Gabriel Borkman je pred 15 leti s »pogumno« roko vzel iz bančnih depozitov tuje vsote, potrebne, da uresniči svoje visoke načrte in si pribori zmago. In zmagal bi bil, vinil vse, osrečil tisoče ljudi — to je še vedno njegova neomajna vera — da ni bilo izdajaleca. Tako pa je prišel mesto zmage polom banke, uničenje eksistence, ječa in sramota, ki razjeda in truže srce njegovi navidez ponosni ženi. Sramotni ječi je sledila prostovoljna

gori v veliki dvorani nad sobo njegove soproge osem dolgih let. — Gospe Borkmanovi se zdi, da ima nad sabo zaprtega volka, ki tuli in išče prostosti — hodeč venomer gori in dolj po sobani od ranega jutra do pozne noči.

V veliki zaključni sceni je John Gabriel Borkman na cilju. Raz skale na gori, zre v blesku snega v daljavo. Njegova ljubica iz mladih let je pri njem. »Ali vidiš verige gora tam — v daljnji dalji? Tam je moje globoko neizmerno neizčrpano kraljestvo!« — Kraljestvo si je hotel osvojiti — kraljestvo, v katerem bi bili parniki in tovarne šele prve postojanke. To je bila naloga njegovega življenja. Do polovice poti, ki je vodila k temu cilju, je bil že prispel. Nato pa je izgubil smer in padel. A zdaj po težkem državnem in prostovoljnem zaporu, ki je zlomil njegovo odporno silo, je boljni volk zunaj v mrzli noči na skali v gori. Njegova nekdanja zapuščena ljubica ga je izpustila v zimo in leđ in smrtno bolni volk pogine v prostosti širnega gozda, v svetlih ponosnih sanjah svoje mladosti. »Tako je bolje zate, John Gabriel Borkman, tako je bolje!«

In ob mrtvem trupu nesrečnega soproga se otaja led tudi v srcu ponosne gospe Gunhilde. Roko poda svoji sestri v spravo preko mrtvega moževega trupla. Vežal ju bo odslej spomin na skupno ljubezen njiju mladosti.

M. V.

Wally.

Delo je napisano v času, ko je verizem cvetel (prva izvedba 20. januarja 1892 v Scali v Milanu). Nosi vse karakteristike te epohe, odlikuje pa ga skrbna, mestoma zelo interesantna in originalna instrumentacija. Od sodobnega Puccinija ga razlikuje posebno široka in topla kantilena, ki v svoji strukturi in široki liniji spominja na Verdija, v temperamentnosti pa na mladega Mascagnija (Cavalleria).

Dejanje, ki ga je izdelal po romanu W. v. Hillernove L. Ilica, nas postavi v alpsko gorovje je naskrajne, še obljudene višave in meje.

Stari Stromminger praznuje na Hochsthofu svojo 70 letnico z veseljem prepevanjem, popivanjem in streljanjem. Spomin na slavnega lovca Hagenbacha iz bližnjega Söldna bi skoraj zatemnil vladajoče veselje, ali mladi Walter popravi vse s svojim prepevanjem. Poje pesem o planinki, ki jo je zložila Wally. V tem prihajajo z veselo pesmijo lovci iz Söldna. Vračajo se z lova, kjer je Hagenbach ubil velikega medveda. Njegovo pripovedovanje prekine malo vinjeni Stromminger z izzivanjem, ki preide v prepir in tepež. V tem hipu pride med boreča se moža čudno bitje — Wally. Hagen-

Cvetličarna „Niza“

LJUBLJANA, PREŠERNOVA ULICA ŠT. 30

sprejema naročila na šopke, vence, aranžmaje i. t. d. i. t. d.

Priporoča se cenjenemu občinstvu. — Konkurenčne cene.

bach je globoko prešinjen od njene prikazni. Veselja je konec. Vsi gredo domov. Le Gellner ostane pri Strommingerju. V pogledu, polnem ognja, s katerim je Wally zrla v mladega lovca iz Söldna, je bral svojo usodo. Njegova želja, da bi vzela to devojko za ženo, se ne bo nikoli izpolnila. Stari Stromminger je drugačnega mnenja. Še poln jeze na Hagenbacha, odreja svatbo med Gellnerjem in svojo hčerko. Če se ta ne uda do večera, naj se pobere izpod domačega krova. In Wally se ne uda. Ona odhaja v spremstvu malega Walterja v gorovje.

II. dejanje. Stari Stromminger je umrl. Wally je postala gospodinja v Hochsthofu. Ali nima miru. Usodni pogled na Hagenbacha je začrtal v njeno srce globoko brazdo. Nemir, ki se je je polotil od tistega usodnega srečanja, hoče utešiti na zabavah in veseljah. V Söldnu je praznik. Na trgu pred cerkvijo se šeta mlado in staro, vse praznično, v vselem razpoloženju. Fantje in možakarji sede pri mizah pred gostilno lepe Afro, zbijajo šale in se laskajo dekletom. Tudi Walter pride in išče Wally, ki jo tudi ostali pričakujejo. Med fanti je tudi Gellner, še vedno ves zaljubljen in ves strt, odkar ga je odklonila. In ko se ravno sproži pogovor o ljubezni, pride Wally, lepa kot boginja. Vsi so kar očarani. Hagenbach hoče utajiti svoja čustva in se niti ne ozre, temveč kramlja naprej z lepo Afro. To opazi Wally in v njej se zbudi ljubosumnost. Zato pa odgovori s ponosom, ko jo vabijo fantje na ples, da kdor ji ukrade poljub, tistega žena bo. Medtem ko odidejo ostali k blagoslovu, pride Gellner in jo spet prosi, naj ga usliši. Wally ga odločno odkloni. Gellner pa ji ves srdit laže, da je zaman prišla po Hagenbacha, češ, da je svatba z Afro že določena. To spravi Wally iz ravnotežja in vsa ljubosumna užali Afro. Hagenbach pa vrže denar, katerega je vrgla v slepi jezi Wally pred Afro, med godce in sklene maščevati Afro. S fanti stavi, da ukrade Wally poljub. Zato povabi Wally na ples, tekom katerega vzplamte njiju čustva. Pijana ljubezni pozabita na vse okrog sebe. Ko prikipi ljubezen do vrhunca se med smehom in ploskanjem ostalih poljubita. Nato za trenotek oba obstaneta kakor otrpla. Zmedenega Hagenbacha odpeljejo fantje pit. Ženske zasmehujejo Wally, ki slutiti, da se je Hagenbach iz nje le norčeval. Užaljena in ponižana pristane na poroko z Gellnerjem pod pogojem, da umori Gellner Hagenbacha.

III. dejanje. Veseljaki se vračajo z veselice v Söldnu domov na Hochsthof. Wally je duševno vsa izmučena in strta. Pijan sel pove Gellnerju, da je Hagenbach na poti na Hochsthof. In res pride Hagenbach prositi Wally odpustčanja. Gellner ga trešči nenadoma z brvi v prepad. Na to pokliče Wally in ji pove, kaj je storil. Wally,

Priporoča se
delikatesna
trgovina

FRANC KOS

LJUBLJANA
Zidovska
ulica 5

IZBIRA RAZNOVRSTNIH SPECIJALITET

Primerna velikonočna darila. — Cene nizke

ki se je že globoko skesala svoje maščevalne želje po umoru Hagenbacha, hoče sebe in Gellnerja strmoglaviti v prepad, ko zasliši nenadoma stokanje v globini. Hagenbach torej še živi. Wally kliče sosesko na pomaganje. V tem se pa pojavijo Söldnovci in Afra v slutnji, da preti Hagenbachu nevarnost. Wally se spusti v prepad, da reši Hagenbacha. Možje potegnejo z vrvmi oba iz globine. Wally se uda v svojo nesrečno usodo, izroči Afri vse svoje imetje in odide za vedno v gorske višave.

IV. dejanje. Visoko gori, na najvišjem vrhu Murzolla sedi nedaleč od svoje kočje Wally. Sama je in vsa zatopljena vase. Decemberska belina hribov, ki jo obdajajo, spominja na neizmerno, otožno in pravljичno pokopališče. Iz te samote jo pride vabit mali Walter, njen edini srčni prijatelj, naj se vrne domov. Božič je pred durni in veselo zvonjenje domačih zvonov ji bo vrnilo srčni mir. Wally ne gane vabilo. Poslovi se od malega prijatelja ter ga pošlje v dolino. Hladne megle se plazijo iz zasek in objemajo nesrečno Wally. Zdi se ji, da jo kliče veter. In prevzeta od bujne domišljije in bolesti, zapoje svojo pesem. Toda klici se oglašajo bliže in bliže. Prihaja Hagenbach. Wally skoro ne verjame lastnim očem. Prišel je, da jo še enkrat prosi odpuščanja in se ji zahvali za rešitev. Wally mu vse pove. Silna ljubezen prevzame oba. Ne vidita megle, ki ju je zapredla. Ko se zavesta, hoče najti Hagenbach stezo. Toda prepozno je. Silen plaz se utrga in ga odnese v globino. Wally je izgubila zdaj vse. In z vrha sledi tudi ona svojemu ljubimcu.

Drugo moskovsko umetn. gledališče.

Aleksander Brodski, literarni in umetniški konzulent Drugega umetniškega gledališča v Moskvi, je izdal pod gornjim naslovom zanimivo monografijo, ki obširno popisuje postajanje in delovanje najmlajšega in najbolj nadebudnega teatra v sovjetski Rusiji.

Drugo umetniško gledališče se je razvilo iz t. zv. prve študije, gledališke šole prvotnega Umetniškega gledališča. Ustanovitelja »Hudožestvenega teatra«, Stanislavski in Nemirovič-Dančenko, sta pogosto proučavala vprašanje gledališke šole, ki naj bi skrbela za naraščaj. Posebno Stanislavski se je bavil mnogo s tem vprašanjem. Hotel je imeti poleg svojega, že uveljavljenega gledališča še oder za nove scenske poskuse, ki takrat še niso spadali v okvir njegovega delovanja, od katerih pa je pričakoval mnogo, mnogo. Z nadarjenim mladim režiserjem Majerholdom je bil napravljen 1905. leta prvi poskus. Toda sile, ki so se združile, da iščejo nove oderske efekte, novo gesto, sploh nov scenski izraz, so bile preveč raznolične; že

MANUFAKTURNA TRGOVINA
FABIANI & JURJOVEC
LJUBLJANA STRITARJEVA ULICA ŠTEVILKA 5
Točna in solidna postrežba — Cene zmerne

prvi koraki študije so bili omahljivi in nesigurni, Stanislavski se je razočaran umaknil in delo je propadlo.

Sedem let pozneje, spomladi 1912., je Stanislavski nanovo sprožil vprašanje študije. Čutil je, da mu je šola neobhodna. Kje drugje bi njegovo življensko delo črpalo sokove za bodočnost? Ves kolegij teatra je bil proti predlogu, vsi so se bali ponovitve neuspelega poskusa iz leta 1905. Toda končno je Stanislavski zmagal in še istega leta je bila ustanovljena prva študija. Začetek je bil nad vse srečen. V L. A. Suleržickem je dobil oče ideje pomočnika, pristaša in somišljenika, kot si boljšega ni mogel želeči. To je bil človek izredno lepe duše in čistega duha. Kot prepričan učenec Tolstega ne le v teoriji, temveč tudi v praksi, se je med drugim branil tudi izpolniti vojaško obveznost. Zato so ga preganjali ter je moral več let ostati daleč od gledališča. Ko mu je bilo končno dano, da sodeluje, je posvetil teatru isto vnemo in isti entuziazem kot idejan: Leva Nikolajeviča. 1916. leta je žalibog umrl. Stanislavski ga je izredno visoko cenil kot svojega sotrudnika. Velik del režije »Hamleta« in »Sinje ptice« je njegova ideja. Pod njegovim nadzorstvom in pod režijo mladega igralca Boleslavskega je pričela študija pripravljati Heyermansovo dramo »Pogibelj nade«. 15. jan. 1913. je bila premiera. Mala dvorana študije je bila polna — zlasti moskovskega gledališkega sveta. Navzočih je bilo mnogo »prijateljev«, ki so prišli, da bodo priča izjalovljenega poskusa. Toda varali so se. Predstava je navdušila vse, kar čuti dobro in lepo — ter doživela v teku let 429 ponovitev.

Prihodnjo režijo je vodil Vahtangov. Izbrali so Hauptmannov »Praznik miru«. Vahtangov se je v sledečih 4—5 letih razvil v znamenitega samostojnega režiserja ter obetal postati največji mojster ruske režije svojega časa. Na veliko žalost vseh, ki so čislali njegov talent, je leta 1922. umrl. Par poskusov njegovega izrednega režijskega talenta pozna tudi nekaj mest zapadne Evrope, kjer je študija po vojni gostovala, zlasti »Erika XIV.« in »Turandot«.

Hauptmannov »Praznik miru« ni imel velikega uspeha, zato je pa naslednje delo, Dickensov roman »Cvrček za pečjo« pod režijo Sinkeviča ter zelo aktivnim sodelovanjem Suleržickega za vedno utrdilo temelje in sloves novega mladega gledališča. (Igrali so roman, s čitateljem, ne francoske dramatizacije, ki je tudi pri nas znana.) V desetih letih je doživel »Cvrček za pečjo« 509 predstav in še dandanes ga igrajo.

Od tod dalje se začne triumfalna pot prve študije Umetniškega gledališča, ki l. 1924 konča epoho študije ter postane Drugo moskovsko umetniško gledališče.

PRISTOU & BRICELJ

LJUBLJANA, ALEKSANDROVA CESTA ŠTEV. 1

Prvi najstarejši specialni strokovno-tehnični atelié za črkoslikarstvo se najtopleje priporoča za slikanje napisov na steklo, kovine, les, zid itd.

Oglejmo si repertoar študije, odnosno Drugega mosk. umetniškega gledališča v kronološkem redu!

1913. leto je dalo dve že omenjeni premieri: »Pogibelj nade« in »Praznik miru«, 1914. leto »Cvrčka za pečjo« in »Romarje« Wolkensteina, 1915. »Potop« Bergerja, 1916. »Večer A. P. Čehova«, 1917. »Kar hočete« Shakespeareja, 1918. »Rosmersholm« Ibsena in D'Annunzia »Hčer Ioria«, 1920. »Baladina« Slovackega, 1921. »Erika XIV.« Strindberga, 1922. »Arhangela Mihaela« N. Bromlejeve, 1923. »Junaka« Singa, »Kako se krote ženske« in »Kralja Leara« Shakespeareja ter dramo »Ljubezen, knjiga zlata« A. Tolstega, 1924. »Zapravljivca« Leskova in »Hamleta« Shakespeareja, 1925. »Bolho« Zamjatina po noveli Leskova in »Kralja kvadratne republike« N. Bromlejeve. (N. Bromlejeva je igralka in režiser gledališča.)

Prvi ravnatelj študije je bil pokojni Suleržicki, drugi — pokojni Vahtangov. Ravnatelj sedanjega Drugega umetn. gledališča je M. A. Čehov. Za umetniško vodstvo so mu prideljeni trije pomočniki, en sekretar in devet režiserjev, v administraciji je zaposlenih osem oseb. Ansambl šteje okolo 40 stalnih članov in 30 pripravnikov.

K podrobnemu referatu o zanimivi monografiji se še povrnemo.

Razno

Suzanne Desprès, slovita francoska tragedinja, se je vrnila januarja t. l. s potovanja po severnih deželah in je izjavila nekemu gledališkemu kritiku: »Nora in jaz sva se na tiho poslovili. Letos sem prekoračila 45. leto in ne bom igrala nobene vloge več, ki se ne ujema z mojo starostjo... Ne, ne! Umetnost, skromna igralčeva umetnost, ni to, da varamo gledalce in se pred njimi neprestano borimo za neko laž. Nasprotno, igralec naj igra samo to, kar misli, da je zmožen občutiti, to, kar je on v resnici. Sama vidim, da sem premalo mlada za Noro in druge vloge mladih in zapeljivih žensk — no in zato se pač poslavljam od njih. Ker vidim, da nisem dovolj zapeljiva za svoje lastne oči, ne bom za nič na svetu poskušala varati svojih gledalcev...« — Kakšna vsebina je v teh stvkih, posebno če pomislimo, da je bila Desprès najbolj odlična Ibsenova igralka naše dobe. V zadnjih 20 letih je igrala Hildo Wangel, Noro, Heddo Gabler in gospo Borkman. Druge njene vloge so: l'Apprentie (Geoffroy), le Lys (Pierre Wolff), Fille Elise, Monna Wanna, Gioconda, Elektra in Hamlet... Zanimiva je scena ki se je odigrala pred kratkim v Parizu. Znana plesalka, milijonarka Ida Rubinstein, si privošči vsako leto parkrat zabavo, da najame za težke denarce pariško Veliko opero in prireja v njej »slavnostne predstave«. —

IVAN GAJŠEK	PAPIRNA TRGOVINA
	LJUBLJANA, SV. PETRA 2
UMETNIŠKE RAZGLEDNICE, VEDNO NOVITETE, PISMENI PAPIR V KARTONIH IN MAPAH, FINE VRSTE, NOTEZI, POEZIJE, ALBUME, RAZNOVRSTNA PRIMERNA DARILA	

Zadnja taka predstava je bil D'Annunzijev »Martirij sv. Sebastijana«, v katerem predstavlja Rubinstein mladega junaškega mučenika. Na lepakih ni čitati nobenega imena sodelujočih, povsod blesti samo ime: Rubinstein. Tudi režija je bila taka, da je ona bila vedno v središču odra in v največji luči, kar je pri velikem denarju popolnoma jasno... V neki sceni — oder je skoro v popolni temi — se priplazi na oder uboga, potrta ženska, zavita v cunje... Ni videti ne obraza ne mimike. Predstavlja nam mater, ki objokuje smrt svojega sina. Iz temé se vijò obupni, pretresljivi kriki, ki presunajo srca vseh poslušalcev. Vse plaka v gledališču... In končno zaóri ves auditorij: »Bravo! Desprès! Bravo!«...

Kaj naj bo milijonarka napram umetnici!...

DRAMA.

P Y G M A L I O N.

Komedija v petih dejanjih. Spisal Bernard Shaw.

Poslovenil Fran Albrecht.

Ga Higginsova . . . Marija Vera	Polkovnik Pickering . . . Gregorin
Profesor Henry Higgins,	Ga Pearceova . . . Medvedova
njen sin . . . Rogoz	Pohajač . . . Sancin
Alfred Dowlittle, smetar . . . Levar	Sarkastični gledalec . . . Jerman
Eliza, njegova hči . . . Nablocka	Sobarica . . . Gorjupova
Ga Eynsford Hill . . . Wintrova Osipovič
Klara } njena otroka , Vida	Vedricevi . . . Murgelj
Fredy } , Lipah Zorko

Režiser: M. Pugelj, scenograf: Ivan Vavpotič.

Prvo dejanje pred cerkvijo, drugo pri Higginsu, tretje pri Higginsovi, četrto spet pri Higginsu, peto pri Higginsovi.

Čas: sedanji.

JOHN GABRIEL BORKMAN.

Drama v štirih dejanjih. — Spisal Henrik Ibsen. — Poslovenil Fr. Albrecht.

John Gabriel Borkman, bivši bančni ravnatelj	Levar
Gunhilda, njegova žena	Marija Vera
Erhard, študent, njiu sin	Jan
Ela Rentheim, sestra - dvojček gospe Gunhilde	Saričeva
Fani Wilton	Nablocka
Wilhelm Foldal, pomožni pisar	Lipah - Osipovič
Frida, njegova hči	Vida
Sobarica gospe Borkmanove	Gorjupova

Režira: Marija Vera; scenograf: I. Vavpotič.

Godi se zimskega večera na družinskem posestvu Renheimovih, blizu glavnega mesta.

„RIBA“

specialna trgovina vsakovrstnih rib

J. OGRINC

Ljubljana, Gradišče poleg Schumija

Vsaki dan sveže sladkovodne in morske ribe

KAR HOČETE.

Komedija v petih dejanjih. Spisal William Shakespeare.

Poslovenil Oton Župančič.

Režiser: prof. O. Šest.

O S E B E :

Orsino, vojvoda ilirski	Drenovec
Sebastijan, mlad plemič	Kralj
Antonio, pomorski kapitan, Sebastijanov prijatelj	Cesar
Pomorski kapitan, Violin prijatelj	Medven
Valentin	Jan
Gurio	Jerman
} plemiča v vojvodovi službi	
Vitez Tobija Rig, Olivijin stric	Peček
Vitez Andrej Mrzlica	Šest
Malvolio, Olivijin dvornik	Rogoz
Fabijan	Gregorin
Norec	Skrbinšek
} v službi pri Oliviji	
Olivija, grofica	Wintrova
Viola, Sebastijanova sestra	Saričeva
Marija, Olivijina hišna	Juvanova
Duhovnik	Lipah

Dvorjani, mornarji, biriči, godeci, spremstvo.

Godi se v ilirskem mestu in na bližnji morski obali.

Muzika: A. Balatka.

HAMLET

kraljevič danski.

Žaloigra v petih dejanjih. — Spisal William Shakespeare. —

Poslovenil Ivan Cankar.

Režiser: prof. O. Šest.

O S E B E :

Klavdij, kralj danski	Skrbinšek
Hamlet, sin prejšnjega in nečak sedanjega kralja	Rogoz
Polonij, prvi komornik	Lipah
Laertes, njegov sin	Kralj
Horacij, Hamletov prijatelj	Peček
Voltimand	Jan
Kernelj	Jerman
Rozenkranc	Drenovec
Gildenstern	Smerkolj
Osrik	Sancin
} dvorniki	

KRZNARSTVO P. SEMKO

LJUBLJANA, TURJAŠKI TRG ŠTEV. 1

Priporočam bogato izbiro kožuho. — — Nizke cene

Marcel	} častnika	Medven
Bernardo		Sancin
Francisko, vojak		Smerkolj
Rajnold, sluga Polonijev		Cesar
Fortinbras, kraljevič norveški		Levar
Duh Hamletovega očeta, prejšnjega kralja		Gregorin
Prvi igralec		Danilo
Drugi igralec		Sancin
Tretji igralec		Zorko
Igralka		Gorjupova
Sluga		Murgelj
Duhovnik		Jerma
Prvi grobar		Plut
Drugi grobar		Cesar
Stotnik		Jan
Gertruda, kraljica danska in Hamletova mati		Marija Vera
Ofelija, Polonijeva hči		Šaričeva

OSEBE V IGRI:

Prolog	Zorko
Kralj	Danilo
Kraljica	Gorjupova
Lucijan, kraljev nečak	Sancin
Gospodje in gospé z dvora, častniki, vojaki, sluge. — Vrši se v Helsingörju na Danskem. — Glasbo zložil A. Balatka. — Po tretjem dejanju daljša pavza.	

ANA CHRISTIE.

Drama v treh dejanjih. Spisal Eugen O'Neill.

Poslovenil O. Župančič.

Režiser: Pavel Golia.

Johnny, krčmar	Lipah
Dva težaka iz luke	Murgelj in Zorko
Larry, natak	Medven
Chris Christopherson, čolnar	Cesar
Marthy Owenova	Rakarjeva
Ana, Chrisova hči	Nablocka
Mat Burke, kurjač	Levar
Pismonoša	Jerma

Prvo dejanje v krčmi pri »Fajmostru« v Novem Yorku. Drugo v kajuti na čolnu za premog; tretje na krovu.

Čas: sedanjí.

Remington mod. 12

najnovejši ameriški pisalni stroj

Radio - aparati in sestavni deli

dobavlja samo trdka

Franc Bar pisalni stroji **Ljubljana**

Telefon 471 Cankarjevo nabrežje 5 Telefon 474

OPERA.

WALLY.

Opera v štirih dejanjih po romanu W. v. Hillernove, napisal L. Illica,
vglasbil Alfredo Catalani.

Dirigent: M. Polič.

Režiser: E. Kralj.

Wally	Čaleta - Thalerjeva
Stromminger, njen oče	Sekula
Afra	Potučkova
Walter	Kocuvan - Ribič
Hagenbach iz Söldna	Knittl
Gellner iz Hochsthofa	Mitrovič
Sel iz Schnalsa	Zupan

Prebivalci iz Söldna in Hochsthofa, lovci.

Godi se v visokih Tirolah: I. dejanje na Hochsthofu, II. leto pozneje v Söldnu, III. isti večer na Hochsthofu, IV. nekaj mesecev pozneje na Murzollu.

Prva izvedba 20. januarja 1892 v Scali v Milanu.

ŽONGLER NAŠE LJUBE GOSPE.

(Le Jongleur de Notre Dame).

Mirakel v treh dejanjih. Pesnitev M. Lëua, prevedel Fr. Marolt, vglasbil
J. Massenet.

Dirigent: A. Neffat.

Režiser: A. Knittl.

Jean	Knittl	Menih glasbenik	Šubelj
Boniface, samostan. kubar	Betto	Menih kipar	Sekula
Prior	Rumpelj	Prvi angel	Ribičeva
Menih pesnik	Mohorič	Drugi angel	Potučkova
Menih slikar	Janko		

Prikazen presv. Marije Device. Glasovi angelov. Menihi, meščani
in meščanke.

Čas: XIV. stoletje.

VEČNI MORNAR.

(Der fliegende Holländer).

Romantična opera v treh dejanjih. Besedilo in glasbo zložil Rihard
Wagner. Poslovenil A. Štritof.

Dirigent: A. Balatka.

Režiser: prof. O. Šest.

Daland, norveški pomorščak	Betto - Rumpelj
Senta, njegova hči	Čaletova - Žaludova
Erik, lovec	Knittl - Orlov
Holandec (Večni mornar)	Holodkov
Mary, Sentina pestunja	Potučkova
Dalandov, krmar	Mohorič

Dalandovi mornarji. Moštvo večnega mornarja. Dekleta.

Kraj: Norveška obala.

Dekoracije in kostume izdelali ateljeji Narodnega gledališča.

Po prvem in drugem dejanju daljši pavzi.

Zbore Holandčevih mornarjev pojo za sceno člani »Ljubljanskega zvena«.

GROFICA MARICA.

Opereta v treh dejanjih. Besedilo spisala Julij Brammer in Alfred Grünwald. Uglasbil Emerik Kálmán.

Dirigent: dr. Svára. Režiser: Jos. Povhè.

Grofica Marica Poličeva

Knez Moric Dragomir Populescu Povhè

Baron Kólovan Zsúpan, grajščak iz Segedina Medven — Peček

Grof Tasilo Endrödy-Wittenburg Drenovec

Liza, njegova sestra Balatkova — Ribičeva

Baron Karel Štefan Liebenberg Šubelj

Kneginja Božena Cuddenstein pl. Chlumetz Rakarjeva

Penížek, njen komorni sluga Janko

Ilka pl. Dambössy Korenjakova

Čeko, priletan sluga Marice Simončič

Berko, cigan Rus Jos

Manja, ciganka Ramšakova

Sari, * * *

Mariška, * * *

Erzika, * * *

Juliška, * * *

Rezika, } otroci * * *

Ilonka, * * *

Etelka, * * *

Micika, * * *

Gostje, gospodje, dame, plesalke iz Tabarina, cigani, kmetski fantje in dekleta, čikoši. Sluge, natakariji in cig. godba. — I. dej. se vrši pred grajščino grofice Marice, II. in III. v njeni grajščini. — Plese je naštudirala Tuljakova. Dekoracije je naslikal Skružný. — Kostumi in toalete so narejeni v gledališki krojačnici.

Repertoar Narodnega gledališča v Ljubljani.

Drama:

Začetek ob 20. uri zvečer.

24. marca	sreda	ob 16. uri pop. Če pride čarodej,
otročka predstava društva Atena	Izven
		ob 15. uri pop. Druga mladost.	Red F
25. „	četrtek	Pygmalion	Izven
26. „	petek	Ana Christie	Red D

V. BEŠTER ATELJE „HELIOS“

Oglejte si slike, izdelane v najmodernejšem slogu!

Aleksandrova cesta 5. Telefon interurb. 524.

27.	marca	sobota	Zaprto.	
28.	"	nedelja	ob 20. uri zv. Deseti brat. Ljudska predstava po znižanih cenah	Izven
29.	"	ponedeljek	Pygmalion	Red F
30.	"	torek	Zaprto.	
31.	"	sreda	John Gabriel Borkman , premijera	Izven
1.	aprila	četrtek	Zaprto.	
2.	"	petek	Zaprto.	
3.	"	sobota	Zaprto.	
4.	"	nedelja	ob 15. uri pop. Kar hočete	Izven
			ob 20. uri zv. Hamlet	Izven
5.	"	ponedeljek	ob 15. uri popoldne Deseti brat. Ljudska predstava po zniž. cenah	Izven
			ob 20. uri zv. Pygmalion. Ljudska predstava po znižanih cenah	Izven
6.	"	torek	Zaprto.	

Opera:

Začetek ob pol 20. uri zvečer.

24.	marca	sreda	Žongler naše ljube gospe	Red F
25.	"	četrtek	ob 15. uri pop. Manon , gostuje ga. Poljakova	Izven
26.	"	petek	Zaprto.	
27.	"	sobota	Boheme	Red C
28.	"	nedelja	ob 15. uri pop. Večni mornar. Ljudska predstava po zniž. cenah	Izven
29.	"	ponedeljek	Zaprto.	
30.	"	torek	La Wally	Red B
31.	"	sreda	Zaprto.	
1.	aprila	četrtek	Zaprto.	
2.	"	petek	Zaprto.	
3.	"	sobota	Zaprto.	
4.	"	nedelja	ob pol 20. uri zvečer Manon. Gostovanje ge. Poljakove	Izven
5.	"	ponedeljek	ob 15. uri pop Večni mornar. Ljudska predstava po zniž. cenah	Izven
			ob pol 20. uri zv. Grofica Marica	Izven
6.	"	torek	Zaprto.	